

Nekrolog

Henning Noer

24. februar 1948 – 21. oktober 2018

Henning voksede op i Nyborg hos far Svend og mor Mary, samt lillesøster Hanne. Da han var 15, begyndte hans fuglekarriere ved Knudshoved Fyr, hvor en række unge fuglekiggere i foråret 1963 mødtes om deres fælles interesse med Jørgen Rabøl som mentor. De fandt sig i at blive udkommanderet til diverse udkigsposter, så fugletrækket over Nyborg kunne kortlægges og 'modvindstrækket' dokumenteres. Det blev til en artikel med Henning som medforfatter. En ung forsker var født.

Henning gik ud af skolen med en realeksamen og kom i kontorlære. Efter to år sprang han fra og tog efterfølgende eksamen på studenterkurset i Odense. Omkring 1969 blev han soldat og hurtigt kapret af Kalø (Anders Holm Joensen) og involveret i svømmefugletællinger med fly og radaranalyser af fugletræk for at forbedre flysikkerheden (selv overlevede han nærmest mirakuløst et flystyrt sammen med to andre under en fugletælling i Kattegat). Med Henning som hovedmand resulterede det i gode og brugbare forudsigelsesmodeller for fugletrækkets intensitet som funktion af vejret.

I 1970 læste Henning matematik på Københavns Universitet, hvilket blev betydningsfuldt for hans fremtidige forskning, da han efter et par år skiftede til biologi. Studietiden var den tid, hvor Henning blomstrede for alvor. Han var den drivende intellektuelle kraft i 'Blåvandsgruppen', en flok unge fuglekiggere, der i træktiderne først i '70erne slog sig ned på Blåvand Fuglestation. Her udvikledes en frodig ungdomskultur. Livet på stationen var både intellektuelt stimulerende og ungdommeligt lystigt. Der kom mange besøgende, og lørdagsballerne

på Blåvand Kro var ugens højdepunkt. Her mødte gruppen talstærkt op og bidrog med Henning i førertrøjen til festlighederne, fx ved at slukke for orkestret; helst under fremførelse af 'Lille Sommerfugl'.

Men det var ikke kun fest og farver. Under de lange observationer og aftenerne på stationen udfoldede man en disciplineret, seriøs interesse for naturvidenskab i almindelighed og udviklede store teorier om fugletræk i særdeleshed. Henning organiserede således i juli-august 1972 og '73 heldags- og kædeobservationer af vadefugletrækket i Norge og langs den jyske vestkyst, med Blåvand fuglestation som kommandocentral. Resultaterne publicerede han – med nogen forsinkelse – i 2017 i en mere end 700 sider lang e-bog på Blåvand Fuglestations hjemmeside. Det er et fantastisk værk, skrevet på dansk, for ham selv primært og de få venner, der orker at arbejde sig igennem det. Bogen indeholder meget interessante og nyskabende afsnit om trækket, hvor Henning ikke bare belyser indflydelse og betydning af en modvinds-komponent, men også bringer den mere skjulte, interagerende sidevinds-komponent på bane. En opfølgning om Strandskaderne er på vej i nærværende tidsskrift, ligesom hans resultater af hastighedsmålinger af vadefugletrækket og analyser af stormfuglenes forekomst ved Blåvand tidligere har set dagens lys i DOFT.

Arbejdet og festlighederne fortsatte – ved siden af studierne – hjemme i Fuglehuset i københavnske Møllegade om vinteren, ved DOFs foredragsaftner i Nørregade (med efterfølgende smørrebrød og lange nætter i

byen), og ved årsmøderne på Nyborg Strand, hvor den jyske fraktion af gruppen stødte til, og hvor vi alle boede hos Mary og Svend på Aldershvilevej. Intensive, formative og uforglemmelige år for mange af os.

Hennings skarpe intellekt, hans humor og sans for komik, hans hurtige replik og fond af anekdoter gjorde ham til en agtet og afholdt ven og bofælle i Fuglehuset. Så det var helt i tidens og venskabetets ånd, da vi nogle stykker flyttede til Nordsjælland for at bo sammen på landet. Et krævende forehavende, også for Henning som ikke havde nemt ved at indgå de nødvendige daglige kompromiser. Han havde det bedre i opposition eller som underfundig jagttager.

Det var på den tid, han mødte kvinden i sit liv, Hanne Secher. Det var også i de år, han skrev PhD om græshoppers økologi, hvor han udnyttede sin interesse og flair for matematisk biologi og teoretisk økologi. Herefter var Henning kortvarigt ansat på Zoologisk Laboratorium på KU, hvor han forskede i noget så tå-krummende som bænkebidere

Midt i '80erne flyttede Henning til en stilling på Vildtbiologisk Station. Her arbejdede han først med Ederfugle og senere med vandfugle generelt og i relation

til jagt, forstyrrelser og overvågning. Fra 1997 til 2003 var han forskningschef for Afdeling for Kystzoneøkologi ved Danmarks Miljøundersøgelser og fra 2003 til 2005 for hele Kalø. Vi mistede stort set kontakten med Henning i denne periode, der ikke var nogen entydig lykkelig tid for ham. Henning var ikke trænet i moderne 'anerkendende ledelse', og hans tid som leder på Kalø var ikke vellykket. Pensioneringen i 2009 kom måske som en lettelse, for herefter genoptog han sin interesse for astronomi og andre hobbies.

I 2016 genoptog han og Jørgen et gensidigt givende samarbejde med simuleringer af vektor-orientering og navigation mod det vandrede målområde. Henning var manden, der kunne simulere målområde-navigations-hypotesen tilbage til ære og værdighed – og det var han godt i gang med. Men så kom de to Hanners død; søsterens i efteråret 2017 og hans kones i foråret 2018. Det var hårde slag. Henning var dog så småt ved at rejse sig igen, men nåede det ikke. Nu skal vi aldrig mere høre fra ham, men vi vil tænke på ham med glæde og et smil på læben.

Thomas Kiørboe, Ellen Schou og Jørgen Rabøl